

Oponentský posudek na bakalářskou práci Lucie Matyášové „**Blogosféra a tradiční média – znaky, vztahy, odlišnosti**“

Předkládaná bakalářská práce má – už na první pohled – aktuální a atraktivní téma, malý rozsah (cca 25 stran textu) a rozdrobenou strukturu (některé kapitoly mají i jen jednu stránku). Podle mého názoru přitom právě u podobných, tj. relativně nových témat je takto minimalistický rozsah problematický – nové téma vyžaduje hlubší rozbor (naprosté minimum poznatků se dá považovat za obecně známé) na větší ploše a také značnou pozornost věnovanou používané terminologii (nikde není např. vysvětlen termín „veřejný prostor“; blogy a blogosféra by bylo užitečnější definovat na začátku práce, než se o nich autorka začne „rozepisovat“; apod.).

Práci je možné označit jako teoreticko-empirickou, přičemž empirii reprezentuje jednak vlastní průzkum, jednak převzatá data některých (i zahraničních) výzkumů na dané téma. Sice chápu, že empirických dat u tohoto relativně nového tématu není ještě příliš mnoho, ale jsou o to významnější (aby první část neplavala tak trochu na vodě) – autorka se patrně i proto pokusila o vlastní průzkum: ovšem mám pocit, že ze samotné ideje průzkumu i sebraných dat se dalo vytěžit víc než několik dosti kusých konstatování.

Čas od času se v textu objevují obsahově nepřesná konstatování, která mohou svádět k deformovaným implikacím, být špatně pochopena: např.

- na str. 8 „Prostřednictvím médií se jedinci integrují do společnosti.“ (naštěstí zde existují další faktory a cesty);
- na str. 8 „Mediální sdělení mají určitý vliv i na publikum.“ (není to náhodou také jejich cílem?);
- na str. 23 „Blogy jsou důkazem otevřené demokratické společnosti a manifestací možnosti dialogu občanů s elitami.“ (takže u blogů neexistují žádná „rizika“ a možné problémy?);
- na str. 24 „Hindman (2008) zjistil, že elitní blogeři nejsou reprezentativním vzorkem populace ani z hlediska jejich dosaženého vzdělání, ani z hlediska jejich povolání.“ (jsou-li součástí elity, nemohou přece reprezentovat celou populaci už z povahy věci);
- na str.24 „ Ačkoliv byl tento závěr vyvozován v sociálním prostředí Spojených států amerických, můžeme předpokládat, že jeho platnost nebude tak zcela geograficky limitována.“ (takto formulované a vlastně nijak podložené konstatování mě dost dobře nemůže přesvědčit).

Před empirickou „částí“ autorka upozorňuje, že jejím cílem bylo sledovat souvislosti blogů s články v tisku (prosím o vysvětlení důvodů a uvedení původních hypotéz), a to nikoli osobních blogů, ale blogů vyjadřujících se ke společenským otázkám; k politice, ekonomice, společnosti jako celku, u nichž je možno vysledovat souvislosti s aktuálními obsahy médií. I předchozí kapitoly se týkají pouze jmenovaného typu blogů? (Pokud jsem něco nepřehlídla, nic takového konstatováno nebylo.) Pokud autorka za takovýto blog považuje Neviditelného psa, v mnohém českou jedničku na tomto poli, bylo možné jej použít pro ilustraci.

Pokud jde o informační zdroje, autorka uvádí dosti dlouhou řadu titulů, mezi nimiž převažují tituly zahraniční (relativně časté jsou přesto citace z druhé ruky), jinak s literaturou pracuje autorka dobře.

Do diskuse navrhuji – mimo jiné – otázku opinion leaders (zmínka na str. 22) ve vazbě na současnou přemíru informací (na pozadí tezí o „klasických“ vůdcích mínění).

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě s předběžnou klasifikací **velmi dobře - dobře**.

